

«Εφαντάζετο αμυδρώς μίαν εικόνα, μίαν οπτασίαν, εν ξυπνητόν όνειρον. Ωσάν η χιών να ισοπεδώση και ν' ασπρίση όλα τα πράγματα, όλας τας αμαρτίας, όλα τα περασμένα: Το καράβι, την θάλασσαν, τα ψηλά καπέλα, τα ωρολόγια, τας αλύσεις τας χρυσάς και τας αλύσεις τας σιδηράς, τας πόρνas της Μασσαλίας, την ασωτίαν, την δυστυχίαν, τα ναυάγια, να τα σκεπάση, να τα εξαγνίση, να τα σαβανώση.»

Α. Παπαδιαμάντης

«Φανταζόταν αμυδρά μια εικόνα, μια οπτασία, ένα όνειρο ξυπνητό. Λες και το χιόνι μπορούσε να ισωπεδώσει και ν' ασπρίσει τα πάντα, όλες τις αμαρτίες, όλα τα περασμένα: Το καράβι, τη θάλασσα, τα ψηλά καπέλα, τα ρολόγια, τις αλυσίδες τις χρυσές και τις αλυσίδες τις σιδερένιες, τις πόρνες της Μασσαλίας, την ασωτία, τη δυστυχία, τα ναυάγια, να τα σκεπάσει όλα, να τα εξαγνίσει, να τα σαβανώσει.»

Μτφ Μ. Κουμανταρέα

«Κάθε νύχτα, σαν έλιωναν τα σχήματα και τα χρώματα μέσα στο σκοτάδι και άρχιζαν τα καλοκαιριάτικα νυχτοπούλια τον παραπονιάρικο βόγγο τους, καθόμασταν στα ψηλά παραθύρια, βλέπαμε το φωσάκι του θεομάχου ξεμοναχιασμένο μέσα στην ερημιά της εξοχής κι αναστενάζαμε από το φούσκωμα της ζωής.»

Σ. Μυριβήλης

«Έχω την αίσθηση ότι οι άντρες έχουν δεχτεί πάρα πολλά ύπουλα χτυπήματα τα τελευταία χρόνια, κυρίως από τις γυναίκες και από τα περιοδικά. Κάποιοι φαντάζονται έναν άλλον τύπο ενός άλλου ανθρώπου, που κάπου πρέπει να υπάρχει, αλλά κανένας δεν τον ξέρει προσωπικά: πολύ κουλ, λίγο ασέξουαλ, λίγο metrosexual, αρκετά στρεσαρισμένο, ένα δανδή παλαιάς κοπής σε νέα, μοντέρνα συσκευασία.»

Π. Κωστόπουλος